

Englandsresan år 2010

Järnvägsstationen Alingsås

Avresa skedde kl 05.00 från jvgstn i Alingsås av 17 sångare, 1 dirigent och 13 medföljande. Alla var på plats kl 05.00 inkl Krister Kjell – som dock var 10 min (bara) efter hustrun. Vi flög från Landvetter med City Airlines i ett litet skruvtigt plan med packade passagerare. Trots litenheten gick resan perfekt. T.o m Martina lyckades hålla sin skrämshicka borta.

Manchester here we come

Väl framme i Manchester klarade sig alla igenom passkontrollen utan anmärkning. Ingen hade några problem, utom vår ordningsman, Lasse Lindholm, vars gamla skruttiga resväska hade fått en repa i bagagehanteringen. Han lyckades dupera en flygplatstjänsteman så att han fick en splitterny som kompensation för den lilla repa. I väntan på tågtransport hittade vi ett vattenhål fullt av öl, där vi tillbringade väntetiden tillsammans med Bob och Trevor – två av våra värdar som hade åkt från Grimsby för att möta oss och hjälpa oss på tåget från Grimsby till Cleethorpes.

Manchester-Cleethorpes

En tågresor på ca 4 timmar. Större delen av sällskapet hamnade i en jättetrång kupé (C), medan en mindre del hamnade i första klass (A). Den mindre delen bestod mestadels av släktingar eller nära anhöriga till Bosse Björkdahl. I första klass (A) fanns allt att välja på när cafévagnen kom farande. I tredje klass (C) fick man tydligen vara glad om det fanns kvar vatten och jordnötter. Mot slutet av resan gick alla som hade plats i tredje klass (C) till första klass (A) för där fanns tågets enda fungerande toalett.

Framme i Cleethorpes

Kl 12.54 lokal tid, efter ca 7 timmars resa från Alingsås, mottogs alla av sina värdar för vidare befordran till resp hem. Detta gällde inte de som valt att bo på hotell – 3 par och 4 singlar. De inkvarterades på ett femstjärnigt turisthotell i klassisk brittisk rokokostil med utsikt över den fantastiska Humber river. Hotellens personal var före detta cirkusartister, men lyckades trots det inte få fram Tonic till behövande. Gin fanns hur mycket som helst, men vad hjälper det om någon vill ha en Gin och Tonic. Personalen påstod från torsdag till lördag att Tonic levereras nästa dag. På söndag gav de törstande upp, inte minst för att hotellet stängde för säsongen efter söndagsfrukosten.

Trots den höga hotellstandarden fick Birgit och Rolf Carlson dela dusch i korridoren med Börje Tyrén. Detta hade Birgit inte något emot. Vad Rolf tyckte fick vi aldrig veta. Frukosten på hotellet var helt i klass med den fantastiskt höga engelska standarden. Korven hade två ändar, äggen var kokta så de såg stekta ut och skinkan var mjäll och god. De vita bönorna var enligt somliga så väljorda att de kunde undvaras.

Festmiddag

Torsdagen avslutades med en bankett med bordsplacering, toastmaster och hela köret. Banketten hölls i Frimurarlogen. Självklart fanns där en bar. Ordförande för värdkören Orpheus Male Voice Choir höll tal och överlämnade en tavla till vår ordförande. Den senare höll ett tacktal och överlämnade en mycket uppskattad present i form av en gåva till UNICEF. Vi åt fyra rätters middag och drack oftast vin därtill. Det var visserligen små vinglas, men serveringspersonalen och svenskarna hade en mycket frekvent dialog av följande lydelse: More wine? Yes please!

Konsertdagen

Fredagen började med gemensam övning kl 10.00 i källarvalven på konserthuset Central Hall. Martina övade Thank you for the music och Orpheus dirigent, Mr Richard Bradley, övade My Lord what a morning. Dessa sånger skulle vi avsluta konserten med gemensamt. Martina hade varit en smula nervös för att på engelska domdera med de engelska körmedlemmarna på samma sätt som hon domderar med oss. Men det blev inga problem. Hon tog engelsmännen med storm.

Efter övningen var det pubbesök gruppvis över hela Grimsby. Därefter siesta, som för vissa innebar nya pubbesök för att vara rätt förberdda för kvällen stora konsert.

Konserten gick strålande. Alingsås Manskör inledde med Wej, wej, wej från Ronja Rövardotter, varvid en del var iklädda vikingahjälm. Martina stampade så bra med foten när hon dirigerade att hon fick blommor på slutet. Under konserten fick vi också höra ett 17-årigt underbarn spela piano och sjunga så det blev en spontan stående ovation. Hans namn och hans karriär måste vi följa. Han kommer att bli något stort. Tyvärr kommer jag inte ihåg hans namn. Publiken uppgick säkert till minst lika många som uppträdde på den stora scenen. Bland publiken märktes den svenske konsuln i Grimsby – inte minst för sitt kontinuerliga gäspande. En del svenska damer i publiken blev så upprörda att de kommer att kontakta svenska UD med anledning av incidenten. De förväntar sig en diplomatisk note från vår utrikesminister. Man gäspar inte när Alingsås Manskör framför Hej dunkom!

Lördag i York

På morgonen for vi i buss till York, som grundades av vikingarna någon gång på vikingatiden. Resan tog ca 2 timmar – eller var det 3? - men det var det värt. Vädret var strålande hela dagen, till skillnad från övriga dagar som oftast varit lite blöta. Längst bak i bussen satt singlarna – the naughty boys – och förde väsen. Oväsendet berodde framför allt på Börje Tyréns västgötahistorier. I York kunde man titta på olika museer från vikingatid till moderna tider, på den imponerande katedralen Minster och på de sneda husen the Shambles. Framför allt kunde man också titta på pubarna i York. På kvällen bjöd värdarna återigen på mat. Många fick fish and chips. Engelsmännen vet hur man tillagar kolja. På puben The Countrymen försökte Göran Åhlander förgäves få Martina att leda oss i Liten fågel. Göran måste hitta ett smartare sätt att få Martina att ställa sig på ett bord och leda bordsvisor.

Kyrkokonsert

Söndagen inleddes med en kyrkokonsert i den anglikanska kyrkan Humberston Church i Grimsby. Det var en upplevelse. Vi sjöng vid tre tillfällen Kyrie, Helig, helig resp Deo dicamus gratias. Efter varje sång fick vi applåder från den entusiastiska gudstjänstfirande församlingen. Vi var värda applåderna! Som parentes kan nämnas att kyrkans sångbok innehöll världens mest sjungna kristna sång, O, store Gud (fast på engelska), författad och komponerad av smålänningen Carl Boberg. I psalmboken fanns angivet att texten skrivits av

en engelsman och att melodin var en russian hymn. Man tar sig för pannan! T.o.m. Elvis Presley visste vem som skrev den!

Återresa

Efter gudstjänsten var det återsamling hos värdarna. Vid två-tiden bar det sedan av till Manchester. Nu med buss. Resan tog en timme längre än brukligt pga en trafikolycka. Väl framme vid flygplatsen handlades det och dracks det öl. T.o.m. före utsatt tid avgick planet och landade på Landvetter utan incidenter långt före planerad tid. Denna tid tog vi igen på bussen, sittande väntande på Fastighetsbyråns personal som varit i Rom och studerat Roms fastighetsmarknad eller något annat viktigt. Av någon anledning hade de bokats på samma buss som oss. Vid 23-tiden var vi tillbaka efter en mycket lyckad turné med nya intryck, lärdomar och vänner. Ett stort tack till vår ordförande Bo Norling, som ensam planerat denna väl genomförda resa till främmande land. Ett stort tack också till vår kära dirigent Martina, som gjorde succé i England med sitt engagerade dirigerande.

Vid pennan

Christer